

תת"ע 6039/07/13 - מדינת ישראל נגד אלגם-טראוב אריה

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

16 ספטמבר 2015

תת"ע 6039-07-13 מדינת ישראל נ' אלגם-טראוב אריה

לפני כבוד השופטת רות רז
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
אלגם-טראוב אריה

נוכחים: ב"כ המאשימה- עו"ד אלינה פינצי

ב"כ הנאשם - עו"ד איתן גורביץ

הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 17.07.13 בשעה 03:30 נהג ברכב בצומת רחובות התע"ש ויוחנן הסנדלר בכפר סבא בעודו שיכור, בכך שבבדיקת נשיפה שנערכה לו נמצא ריכוז אלכוהול של 340 מיקרוגרם בליטר אויר נשוף, בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה ותקנה 169 ב לתקנות התעבורה.

השאלה העיקרית הנמצאת במחלוקת הינה האם נצפה הנאשם כשהוא נוהג ברכב כגרסת המאשימה או שהיה מחוץ לרכב ונהג רק לפי הוראת שוטרת, כגרסת ההגנה.

לאחר ששמעתי את העדויות, עיינתי בראיות ובחנתי טיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי לא הוכחה נהיגה של הנאשם וכי לאחר שנצפה על ידי שוטרת כשהוא מחוץ לרכבו, הורתה לו השוטרת להזיז את הרכב.

מטעם התביעה העידו שני עדים .

ע.ת.1, רס"מ בורניאשב אלכסנדר, לא הבחין בנאשם נוהג ברכב. הנאשם הועבר אליו על ידי השוטרת שני מזרחי והעד ביצע לנאשם בדיקת מאפיינים ובדיקת נשיפה. לפי בדיקת המאפיינים עמד הנאשם באופן יציב, בהליכה על קו לא הצמיד עקב לאגודל וביצע בהצלחה מבחן הבאת אצבע לאף.

ע.ת.2, רס"ב שני מזרחי, עצרה את הנאשם ועדותה התבססה על דו"ח פעולה-ת/11 ומזכר-ת/12 שרשמה. בעת האירוע הייתה העדה שוטרת שח"ם במשטרת כפר סבא.

ראיות התביעה לכך שהנאשם נראה כשהוא נוהג ברכב מתבססות על עדותה היחידה של השוטרת. לפי ת/11, היה ביחד עם השוטרת סייר ביטחון בשם נוח חיימסון אך הוא לא רשם מזכר ולא מסר עדות בבית המשפט. מדובר בעד אשר כפי הנראה נכח באירוע ויכול היה למסור גרסה באשר לשאלה שבמחלוקת. הימנעותו מלמסור עדות פוגמת בראיות התביעה.

השוטרת התייחסה לנהיגה ברישומים שעשתה, כדלקמן :

" הגעתי לכיכר יוחנן הסנדלר התע"ש והבחנתי בשני רכבים שעומדים בתוך מעגל התנועה ומפריעים לתנועה באופן ממשי וביקשתי מהרכבים לזוז ולעמוד בצד. נהגי הרכבים נבדקו ומפיו של הנהג הרכב יונדאי...הרחתי ריח חזק של אלכוהול."(ת/11)

" בעת סיור שגרתי בכתובת התע"ש פינת יוחנן הסנדלר כפ"ס לכיוון דרום הבחנתי ברכב מסוג יונדאי מספר 8109123 נהוג על ידי אלג'ם טראוב אריה."(ת/12)

לפי המסמך הראשון לא הבחינה השוטרת ברכב בתנועה וגם אינה מציינת האם נהג הרכב היה בתוך הרכב או מחוצה לו. לפי מסמך זה ציינה השוטרת באופן מפורש כי שני רכבים עמדו בתוך מעגל תנועה. עוד עולה ממסמך זה כי הרכבים הוזזו על פי הוראת השוטרת.

לפי המסמך השני, אשר לא ברור מדוע נרשם כתוספת למסמך הראשון, ומדוע פרטי האירוע שנכתבו בו שונים באופן מהותי מפרטי האירוע שכתבה בדוח הפעולה, שנכתב באותו היום. ציינה השוטרת כי הרכב היה נהוג על ידי הנאשם, אך לא פירטה לאיזה שלב של האירוע כוונתה, האם לאחר שהורתה לנאשם לנהוג ברכב או לפני כן.

לפיכך, מתוך שני המסמכים האמורים לתעד את נסיבות רישום הדו"ח בזמן אמת, לא הוכח כי השוטרת ראתה את הנאשם נוהג ברכב טרם שהורתה לו לעשות כן.

בעדותה בבית המשפט שינתה השוטרת את גרסתה ומסרה תיאור שאינו עולה בקנה אחד עם הרישומים שעשתה.

אציין כי מאז רישום הדו"ח ועד מסירת עדותה של השוטרת בבית המשפט חלפה תקופה של כשנה וחצי. עוד אציין כי במועד רישום הדו"ח הייתה השוטרת שוטרת שח"מ.

בתחילת עדותה נשאלה העדה האם פגשה את הנהג כאשר היה מחוץ לרכב והשיבה: " אני לא זוכרת את האירוע. זה היה לפני שנתיים. אני מעידה לפי מה שרשום בדו"ח." (עמוד 10 שו' 25) אך בהמשך עדותה העידה :

" לפי מה שזכור לי מהאירוע, אני זוכרת אותו במאית מה שנשאר, אני לא זוכרת את כל האירוע, אני זוכרת מאוד מעט,

מהדוח ומתקופת השח"ם שלי..." (עמוד 11 שו' 4-5)

ומתוך זיכרון מועט זה, לאחר שאמרה תחילה שאינה זוכרת את האירוע, העידה השוטרת כי שני הרכבים עמדו בתוך הכיכר ושני הנהגים היו בתוך הרכבים. כאשר נשאלה שוב ושוב בחקירה הנגדית, ענתה כי על פי זיכרונה היה הנאשם בתוך הרכב והרכב היה מונע אך היא לא ציינה עובדה זו במסמכים שרשמה.

בהמשך עדותה מסרה השוטרת תיאור שונה של נסיבות האירוע: " אני מגיעה עם הניידת בנסיעה אני רואה את שני הרכבים שנוסעים לאט, אחד ממשיך, אחד הרכבים נוסע לאט והם ממשיכים ופתאום עצרו באמצע הכיכר.....הם לא החנו את האוטו ויצאו מהאוטו. אני מגיעה וראיתי שהרכבים שנסעו לפני עומדים, נוסעים, עומדים נוסעים." (עמוד 11 שו' 27-32)

דברים אלה עומדים בסתירה מוחלטת לתרשומת הראשונית של העדה בת/11 שם רשמה כי הבחינה בשני רכבים עומדים במעגל תנועה ולא ציינה כי הרכבים נסעו לפניו בטרם הבחינה בהם במצב של עמידה.

נוכח כל האמור לעיל, אין בראיות התביעה כדי לבסס את טענת המאשימה כי הנאשם נצפה כשהוא נוהג ברכב או שהיה בתוך הרכב כאשר הרכב היה במצב של עמידה בכיכר.

הנאשם מסר עדות לפיה החנה את הרכב בכיכר ונכנס לבילוי במועדון. " אני הגעתי וחניתי את האוטו בתחילת הערב בשעה 21:30 לערך. מאז הרכב לא זז עד שהשוטרת הגיעה. הרכב שלי היה באותו מקום כל הזמן " (עמוד 15 שו' 27-28). כשיצא מהמועדון עם חברים הם ישבו מחוץ לרכבים שחנו מרחק קצר מן המועדון והשוטרת צעקה אליו מהניידת להזיז את הרכב. הוא נכנס לרכב והזיז אותו מספר מטרים לחנייה. לדבריו היו בניידת שני שוטרים שצעקו עליו. לדבריו, הרכב לא היה מונע.

עד הגנה העיד כי הגיע למועדון עם הנאשם וחבר נוסף הגיע עם רכב שני. הם החנו את הרכב בצד הדרך ליד מעגל תנועה ונכנסו לבילוי במועדון. בסיום הבילוי יצאו מהמועדון לכיוון הרכבים החונים ועמדו לידם ובשלב זה הגיעה ניידת המשטרה. השוטרת פנתה אל הנאשם באגרסיביות והורתה לו להזיז את הרכב החונה במקום אסור לחנייה. הנאשם התקדם מטרים ספורים והשוטרת אמרה לו לעמוד צד ונסעה אחריו. משלב זה לא היה עד להמשך האירוע. על פי עדותו, היה בכוונתם לנסוע, בסיום הבילוי, ברכבו של החבר הנוסף. העד מסר כי בהגיע הניידת למקום, הרכב לא היה בתנועה ומנועו כבוי.

ב"כ המאשימה הפנתה לדברי הנאשם כפי שמתועדים בתחקור שנערך לו על ידי ע.ת.1 שם אמר הנאשם בתשובה לשאלה מהיכן נהג, כי נהג מן המועדון והתכוון להגיע לחבר בכפר סבא. אך אין בגרסה זו בלבד כדי להוכיח מעבר לספק סביר כי הנאשם נהג ברכב כאשר לפי מסמך שרשמה השוטרת הרכב היה במצב של עמידה.

אין מחלוקת כי הנאשם אכן נהג ברכב, אך היה זה על פי הוראת השוטרת ולמרחק קצר של מטרים ספורים. הואיל ונהיגה זו בוצעה על פי הוראה של איש מרות, אין להשית על הנאשם אחריות בשל נהיגה זו.

סעיף 34ג(2) לחוק העונשין, קובע: "לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה שעשה באחד מאלה: (2)עשהו על-פי צו של רשות מוסמכת שהיה חייב לפי דין לציית לה, זולת אם הצו הוא בעליל שלא כדין;"

מייד לאחר שהנאשם נהג מספר מטרים ומבלי שאופן הנהיגה עורר חשד, הוא נדרש להיבדק בדיקת שכרות מאחר

והשוטרת הריחה מפיו ריח של אלכוהול. דרישת השוטרת מהנאשם לנהוג ברכב אינה עומדת בסיפא של סעיף 34 שכן אינה בעליל שלא כדין. על כך מעיד ריכוז האלכוהול שנמצא בגופו של הנאשם, ריכוז קרוב לסף האכיפה. כמו כן, פקודת התעבורה אינה אוסרת נהיגה לאחר שתיית אלכוהול אלא מריכוז מסויים של אלכוהול הנמצא בגוף ולכן, אין המדובר בצו שהוא בעליל שלא כדין. הנאשם ועד ההגנה העידו כי הוראת השוטרת נאמרה בצעקות ובאגרסיביות והנאשם העיד: "השעה הייתה 03:00, התחילו לצעוק עלי, נבהלתי לא ידעתי מה להגיד. קפאתי במקום"(עמוד 15 שו' 30-31) "באה שוטרת והתחילה לצעוק עלי מהחלון להזיז את האוטו, דיברה אלי לא יפה, מה אתה מטומטם? תזיז את האוטו" (עמוד 14 שו' 17-18).

בנסיבות אלה ציית הנאשם להוראה ובנסיבות אלה יש כדי לפטור את הנאשם מאחריות לנהיגה בשכרות.

נוכח כל האמור לעיל הנאשם זכאי מחמת הספק.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ג' תשרי תשע"ו, 16/09/2015 במעמד הנוכחים.

רות רז , שופטת

הוקלד על ידי טובה גבע